

1

C.I.B POHJ MVA FI MVA DK MVA SE MVA
EE MVA LV MVA EE JMVA HeJW-10 JV-10
EEV-11 EEJV-11 LVV-12 HeW-13 V-13 SEV-13

WHO'S YES AND WHO'S NO

82/11

i. CH Alborada Heraldo

e. CH FIN MVA Who's Divine Breath

kasvattaja: Vesa Lehtonen, Otalampi

omistaja: Sami-Petteri Eskonen, Helsinki

2

FI MVA

LOVING YOU LIAR MY DESIRE

59/6 **PARAS SUOMENSUKUINEN UROS**

i. FI MVA SE MVA Loving You Lord Of Spirit

e. C.I.B POHJ MVA FIN MVA SE MVA NO MVA

EE MVA V-09 Loving You Let Me Kiss You

kasvattaja: Sari Ruukonen, Vesilahti

omistaja: Sari Ruukonen, Vesilahti

3

C.I.B POHJ MVA FIN MVA SE MVA NO MVA
EE MVA HeVW-13 PMVV-13 VV-13

WHITE TWINKLES ALBORADA ARMANI

46/6

i. FIN MVA ES MVA Alborada Magister

e. C.I.B POHJ MVA FIN MVA SE MVA NO MVA

Who's Sundae

kasvattaja: Paula Kilpeläinen, Pello

omistaja: Anne ja Tino Mäki-Rautila, Oulu

- 4.**
FI MVA LV JMVA EE JMVA EEJV-13
LITTLE LADYBUG'S BORN TO BE WILD 45/6
i. C.I.B POHJ MVA FI MVA DK MVA SE MVA EE MVA
LV MVA JMVA HeJW-10 JV-10 EEV-11 EEJV-11 LVV-12
HeW-13 V-13 SEV-13 Who´s Yes And Who´s No
e. FI MVA NO MVA EE MVA LV MVA RU MVA Starring Ruusa
kasvattaja: Camilla Sundström, Valkeakoski
omistaja: Hanna ja Joonas Kallio, Espoo
- 5.**
FI MVA SE MVA
WHITE TWINKLES CALL ME HERO 42/6
i. C.I.B FI MVA NO MVA EE MVA HU MVA HU GR MVA
HU JMVA RS MVA Happy White Hard Step
e. C.I.B POHJ MVA FI MVA SE MVA NO
MVA White Twinkles Beauty Spot
kasvattaja: Paula Kilpeläinen, Pello
omistaja: Jaana Humalamäki, Ylitornio
- 6.**
FI MVA HeW-13
WHITE VILLAN QUEEN OF HEARTS 41/6
i. FI MVA CA MVA RU MVA Windacre Word Perfect
e. FI MVA White Villan Ultima Thule
kasvattaja: Minna Jaakkola, Heinlahti
omistaja: Minna Jaakkola, Heinlahti
- 7.**
FI MVA
LAZYDAYS OB-LA-DA 36/6
i. C.I.B FI MVA GR MVA SE MVA EE MVA LV MVA EE
JMVA JV-09 PMJV-09 EEJV-10 Tweed Time And Space
e. FI MVA Lazydays Heart And Soul
kasvattaja: Ulla Koivuniemi, Espoo
omistaja: Ulla Koivuniemi, Espoo
- 7.**
FI MVA SE MVA PMV-13
LOVING YOU LOVE BITES 36/6
i. FI MVA SE MVA Loving You Lord of Spirit
e. FI MVA Loving You Live For Me
kasvattaja: Sari Ruokonen, Vesilahti
omistaja: Sari Ruokonen, Vesilahti
- 7.**
FI MVA SE MVA
WHITE TWINKLES DONNA BEAUTY 36/6
i. POHJ MVA FI MVA SE MVA NO MVA Alborada Escandon
e. C.I.B FI MVA SE MVA EE MVA
White Twinkles Call Me Beauty
kasvattaja: Paula Kilpeläinen, Pello
omistaja: Paula Kilpeläinen, Pello
- 7.**
FI MVA
WHITE VILLAN TERMINATOR 36/6
i. FI MVA Ionash Bilá Amfora
e. FIN MVA White Villan Quite a Chick
kasvattaja: Minna Jaakkola, Heinlahti
omistaja: Minna Jaakkola ja Birgit Juura, Heinlahti
- 11.**
JV-12
WHITE VILLAN YOU NEVER KNOW 35/6
i. White Villan Like No Other
e. FI MVA White Villan Ultima Thule
kasvattaja: Minna Jaakkola, Heinlahti
omistaja: Minna Jaakkola ja Minna Heino, Heinlahti
- 11.**
WHITE VILLAN ZIP CODE 35/6
i. FI MVA RU MVA IT MVA BY MVA EEJV-09 RKFV
EEV-10 MEDITV-10 Rusty Boy Sunshine Celebration
e. FI MVA HeJW-10 Ivet Bilá Amfora
kasvattaja: Minna Jaakkola, Heinlahti
omistaja: Minna Jaakkola, Heinlahti
- 13.**
WHITE VILLAN BUT PERFECT 34/6
- 14.**
TWEED TAKE COVER 33/6
- 15.**
LOVING YOU LOOKS LIKE HONEY 24/4

15.	STARRING RUUSA	24/4
17.	LITTLE LADYBUG'S BETTY BOOP	23/6
18.	ARMADALE'S BEHAVE LIKE A LADY	22/4
18.	UNIQUE ONE PRETTY WOMAN	22/4
20.	LAZYDAYS TIP TOP	22/3
21.	ALPPILAAKSON TRULY TALENTED	21/4
21.	WHITE TWINKLES DONNA BIANCA	21/4
23.	ANTONIO BANDERAS URWISKA SZKOCJI	17/3
24.	LOVING YOU LIVING DREAM	16/4
25.	LAZYDAYS LAFAYETTE	14/3
26.	NORDICSAGA'S AURORA'ADASTRA	10/3
27.	HAPPY JAMMIE'S LOVE YOU FOREVER	9/2
28.	ALPPILAAKSON TRULY BELOVED	8/2
28.	LITTLE LADYBUG'S ACTION MAN	8/2
30.	HAPPY JAMMIE'S LADY GAGA	6/1
31.	LITTLE LADYBUG'S BODYGUARD	4/1

Wuoden Westieveteraani

1.

C.I.B POHJ MVA FIN MVA SE MVA NO MVA
EE MVA HeVW-13 PMVV-13 VV-13

WHITE TWINKLES ALBORADA ARMANI

49/6

i. FIN MVA ES MVA Alborada Magister
e. C.I.B POHJ MVA FIN MVA SE MVA NO MVA
Who's Sundae

kasvattaja: Paula Kilpeläinen, Pello
omistaja: Anne ja Tino Mäki-Rautila, Oulu

2.

WHITE VILLAN MADAME

47/6

i. FIN MVA ES MVA Alborada Magister
e. C.I.B FIN MVA EE MVA RKFV
White Villan Burning Beauty
kasvattaja: Minna Jaakkola, Heinlahti
omistaja: Minna Jaakkola, Heinlahti

3.

LOVING YOU LEILA

39/6

i. FIN MVA Caithness Philibuster
e. FIN MVA Loving You Little Dreamer
kasvattaja: Sari Ruokonen, Vesilahti
omistaja: Raija Seppänen, Kukkila

4.

HOVA-WEST CAITLIN

6/1

kasvattaja: Irja Kivisalo, Jyväskylä

Wuoden Westiepentu

1.
**UNIQUE ONE
DESIRE FANNY** 53/6

i. FI MVA Loving You Liar My Desire
e. FI MVA EE MVA EE JMVA

Unique One Celebrate This Is It

kasvattaja: Jonna Tukiainen, Turenki
omistaja: Jonna Tukiainen, Turenki

2.
UNIQUE ONE YASMINE 42/6

i. Kardemumman Manachan
e. White Villan Fairy Dust

kasvattaja: Jonna Tukiainen, Turenki
omistaja: Jonna Tukiainen, Turenki

2.
WHITE VILLAN DON CORLEONE 42/6

i. RU MVA BY MVA RU GR MVA RU JMVA EUJV-11
Voo Doo Pai Vertragus

e. FI MVA White Villan Blazing Glory

kasvattaja: Minna Jaakkola, Heinlahti
omistaja: Minna Jaakkola, Heinlahti

4.
ALPPILAAKSON AMAZING AMBER 41/5

kasvattaja: Irja Mämmelä, Kiviniemi
omistaja: Irja Mämmelä, Kiviniemi

5.
UNIQUE ONE DESIRE SIRIUS 33/6

kasvattaja: Jonna Tukiainen, Turenki
omistaja: Susanna Kivinen ja
Jonna Tukiainen, Turenki

Wuoden Westiekasvattaja

1.
KENNEL WHITE VILLAN
Minna Jaakkola, Heinlahti 52/16

2
KENNEL WHITE TWINKLES
Paula Kilpeläinen, Pello 40/14

3.
KENNEL LITTLE LADYBUG'S
Camilla Sundström, Valkeakoski 3/1

WW sijat
1.-10. ja muissa
sarjoissa sijat 1.-3.
palkitaan ja juhlistetaan
kakkukahveilla kevät-
kokouksen päätteeksi.

Ei tarvitse erikseen ilmoittautua.

Tervetuloa paikalle!

Myös toisten koirien kanssa toimeen-
tulevat westiet ovat enemmän
kuin tervetulleita
mukaan!

Wuoden Agilitywestie

1.

ALDERHILL'S IN YOUR DREAMS "Noppa"

60/5

omistaja/ohjaaja: Sanna Lyytinen, Järvenpää

2.

GEROSHINE BRUNO "Rontti"

40/4

omistaja/ohjaaja: Tiina Jaakkola, Piikkiö

3.

ELVIIRA

36/4

omistaja/ohjaaja: Teresa Rosenlund, Lahti

Wuoden Tokowestie

1.

GEROSHINE CAYENNE "Eili"

36/4

omistajat: Maiju Ojamies ja Roope Kylmäkoski, Tampere
ohjaaja: Maiju Ojamies, Tampere

2.

SNAZZY MASCOTS GIDEON "Steppi"

6/2

omistaja/ohjaaja: Miia Savolainen, Helsinki

Wuoden Koiratanssiwestie

1.

WHAT'S UP EXCITING

6/2

omistajat: Maiju Ojamies ja Roope Kylmäkoski, Tampere
ohjaaja: Salla Haavisto

2013 • 2013 • 2013 • 2013

Wuoden Westie

WHO'S YES AND WHO'S NO eli Retu

Toissavuoden lopussa Retu oli Suomen, Tanskan ja Latvian muotovalio, ja sillä oli 5 voittajatitteliä. Ikää oli silloin kaksi vuotta. Nuori koira oli saavuttanut paljon, ja Messarin, Suomen isoimman näyttelyn, jälkeen vuonna 2012 Retu jäikin eläkkeelle näyttelyhommista.

Näyttelykehien sijaan Retu sai nyt olla Helsingin Sibeliuksen puiston pääjehu. Tai sai ainakin rähistä Tahvon, Retun "isoveljen", Töölön omistajan, käskystä kaikille väärälle reviirille uskaltautuneille: pitbulleille, omille jälkeläisille, city-kaneille ja oraville, isoille mustille, naapurin Topille tai mitä näitä tunkeutujia nyt onkaan.

Kotona Retu on kuitenkin kiltti kullannappu, Pikku Reppuli. Sen lempipaikka on sängyn alla. Sinne ei yllä ihmisen käsi, ja Tahvokin antaa olla siellä rauhassa. Retu ei tykkää tempuista. Jos nimitystä "hyväntuulinen hölmö" ei olisi vielä keksitty, se keksittäisiin Retulle. Pikku Reppuli vähät piittaa maailman murheista, vaan se on aina onnellinen. Häntä ja koko pep-pu heiluvat kovaa ja usein. Retu tykkää eniten – no – ruoasta. Omien ruokien lisäksi myös Tahvon ruoat uppoavat kernaasti Retun pohjattomaan vatsaan.

Eläkepuheet jäivät puheiksi. Muutamassa näyttelyssä käytiin kaikesta huolimatta: keväällä neljässä, syksyllä kuudessa. Viidessä näistä tuli ryhmäsijoitus. Vuoden aikana Retusta oli tullut kansainvälinen, Pohjoismaiden, Ruotsin ja Viron muotovalio ja Ruotsin voittaja 2013.

Nyt on suuri kunnia olla Wuoden Westie 2013.

Vuosi päättyi Messariin. Perjantaina Retu sai Helsinki Winner 2013 -tittelin. Messari-sunnuntaina ikää oli kolme vuotta. Rodussa tuli voitto ja Voittaja 2013 -titteli. Retu jäi eläkkeelle näyttelyhommista.

*Sitä ennen oli vielä edessä yksi tunteikas tähtihetki: Retu tassutteli eläkkeelle Best In Show -kehän kautta. Pikku Reppuli oli terrieriryhmän paras Suomen voittajanäyttelyssä. Se jännitys! Vähän haikeutta uljaasta urasta!
Ne ilon kyyneleet!*

Unohtumaton vuosi.

2013 • 2013 • 2013 • 2013

**Wuoden
Westieveteraani**
WHITE TWINKLES
ALBORADA ARMANI "Nipsu"

Nipsu (White Twinkles Alborada Armani) saapui perheeseemme 9.3.2005 kahdeksan viikon ikäisenä vallattomana pentuna ja valloitti heti koko perheen olemuksellaan.

Nyt jo veteraani-ikään ehtinyt Nipsu on rauhallinen ja harkitseva, mutta edelleen leikkisä terrieri. Autoilu on Nipsun mielestä

nastaa hommaa ja se onkin aina valmiina lähtöön joka reissuun. Nipsun mieli-puuhiiin kuuluu myös istuskella olohuoneen sohvan reunalla ja tarkkailla ulko-maailman tapahtumia. Samalla siinä tulee seurailtua myös television ohjelma-tarjontaa. Eläinohjelmat ovat luonnollisesti kiinnostavia ja erityisesti kaikki mainokset missä on eläimiä Nipsu tunnistaa jo tunnusmusiikista. Silloin Nipsun on viipymättä siirryttävä lähemmäs TV:tä ja vähän kommentoitavakin säestäen ohjelmaa haukuilla tai murahduksin. Nipsun päivärutiinit kokivat kolauksen, kun sen siskon pentu Elvis saapui taloon keväällä 2008. Meni muutamia viikkoja ennen kuin Nipsu varauksetta hyväksyi tulokkaan, mutta pian he ystävystyivät ja nyt ne ovat mitä parhaimmat kaverit.

Nipsu on aina nauttinut näyttelyissä esiintymisestä ja onkin menestynyt niissä hienosti. "Aina valmiina seikkailuun" -kassinsa kanssa Nipsu odotti lähtöä näyttelyihin kasvattajansa mukana. Viime vuonna monen vuoden tauon jälkeen aloitettiin näyttelyreissut uudestaan, nyt veteraaniluokassa, ja eihän se innostus eikä taito ollut mihinkään kadonnut. Viime vuoden näyttelyt toivat westieveteraani tittelin.

Nipsulla on ollut kysyntää tyttöjen joukossa ja Nipsulla on lapsia ympäri Suomen, kaikkiaan 30.

Säällä kuin säällä lenkit on tehtävä. Talven kovatkaan pakkaset eivät Nipsua pysäytä ja se nauttiikin puhtaassa pakkaslumessa kieriskelystä. Kun lumet sulavat keväällä, kiirehtii Nipsu puutarhaan tai terassille istumaan ja tarkkailemaan ympäristöä - ennen kaikkea naapurin kissan puuhastelut ovat erityis-seurannassa. Puutarhassa Nipsu viettääkin paljon aikaa kesäisin. Se muistaa hyvin mihin on edellisenä syksynä piilotetut luut kätkenyt. Kohta on taas aika kaivaa ne esiin.

Terveisin

Nipsu ja Nipsun perhe

Wuoden Westiepentu

UNIQUE ONE DESIRE FANNY "Fanny"

Fanny eli Unique One Desire Fanny syntyi maaliskuussa 2013. Sen emo on Unique One Celebrate This Is It eli Neccu ja isä Loving You Liar My Desire eli Arno. Tässä kohdin suurimmat kiitokset Sarille hänen antamastaan mahdollisuudesta käyttää upeata urosta eli Arnoa. Fanny oli sisarusparven pienin pirpana eikä kovinkaan sytyttänyt minua siinä mielessä, että ajattelisin sitä näyttelyihin tai jalostukseen. Jokaisenhan tuntee sadun ruma ankanpoikanen ja Fanny on ehkä koiramaailman edustaja sille ankanpoikasel-le tai sitten sillä on vain jokin muu tarina minulle ja muille kerrottavanaan.

Fanny jäi kotiini kasvamaan (vaikken vieläkään nähnyt kuin sen sisäisen kauneuden). Luonteensa se näytti heti alkuunsa. Se näytti olevansa "kova luu", jopa sen kovin vahvaluonteiselle emolleen Neculle. Fanny kasvoi ja kehittyi sekä otti paikkansa laumassa nopeasti ja Necun muutettua Haapalan perheeseen, siitä tuli nuoresta iästään huolimatta koiralaumani johtaja. Aika kului ja tuli päivä jolloin lähdimme ensimmäiseen näyttelyyn, joka oli Sastamalan pentunäyttely.

Fannylla oli varmaan hampaan kolossa näytettävänä, että voi lunastaa paikkansa näyttelykoirana. Päivän sää oli kolea ja lopulta satoi vettä. Fanny oli ROP ja upeasti ryhmässä sijoittui RYP 2. Vettä tuli ryhmäkehän aikana aivan kaatamalla, mutta tämä ei Fannyn temperamentista menoa ja esiintymistä millään tavalla haitannut. Fanny oli vasta täyttänyt 5 kuukautta, mutta osoitti minulle ja muille olevansa varsinainen show diiva silloin, kun sitä tarvitaan. Upeasti Fanny oli veljensä Siriuksen kanssa samana päivänä kaatosateessa myös BIS 2 pari. Seuraavana päivänä Fanny oli Turun pentunäyttelyssä ROP ja sijoittui ryhmässä RYP 3. Emännän suu oli tukettu

sen suhteen, etteikö työssä löytyisi kehiin jotakin annettavaa. Fanny kiersi kesän aikana useita näyttelyitä ja oli usein ROP-pentu sekä sijoittui vielä Tuuloksessa RYP 4. Fanny on ihana koira näyttelyissä. Selvästi se rakastaa sitä touhua. Se menee kehässä mielettömällä draivilla ja emäntä saa pitää kiirettä pysyäkseen sen perässä. Se osaa esittää upeasti itsensä ja minä jään vain taka-alalle, kuten kuuluukin. Fanny menee nenä pystyssä ja häntä heiluen ja pitää pientä flirttailua tuomareillekin pöydällä (ainakin pentuna).

Jossain vaiheessa näyttelyissä huomasin, ettei tytön liikkuminen ole niin temperamenttista kuin aikaisemmin sen viedessä minua kehässä, vaan nyt minä vein sitä kehässä. Asia ihmetytti ja vaivasi minua. Käytiin koirahierojalla muutaman kerran ja hieman lihasjännitys helpotti sekä teimme voimisteluliikkeitä kotona ohjeiden mukaisesti. Mielestäni liikkuminen ei ollut edelleenkään, niin hyvä kuin aikaisemmin. Lopulta vein Fannyn pentukehien jälkeen nivel- ja luustosairauksiin erikoistuneelle eläinlääkärille tutkittavaksi. Koiran kävellessä käytävällä reippaana eläinlääkäri sanoi, että vaiva on ilmeisesti parantunut. Kerroin, ettei näin valitettavasti ole. Koiralta otettiin lonkkakuvat ja tulos ihmetytti sekä lääkäriä, että minua. Fannyn lonkka oli murtunut, mutta koira oli sitä alkanut itse parantamaan. Mitään tapaturmaa ei ole nähty eikä havaittu eikä koira ole ontunut, mutta olin kiinnittänyt huomiota sen vaisumpaan liikkumiseen. Eläinlääkärin mukaan koira on varsinainen sitkeä sissi, kun ei ole asiasta sen enempää valitellut eikä ole ontunut. Fanny laitettiin hieman rauhallisemmalle elämälle sekä osittain levolle joksikin aikaa ja jalkaa kuntoutetaan ja kuvataan taas pian uudelleen. Toivotaan, että

jalka tulee kuntoon ja Fanny pääsee elämään taas riehakasta terrierin elämää. Toivon myös, että pääsemme takaisin kehiin jossain vaiheessa ja voimme jatkaa rakasta harrastustamme.

Kotona Fanny elää aivan tavallisen kotikoiran elämää. Fannyn lempiasento on maata selällään (tämän taidon varmaan perinyt isältään). Se maa- kaa välillä selällään jopa autohakissa ja sen jalat vain heiluvat mukavasti taustapeiliin katsoessani. Se on touhukas ja erittäin hyvällä ruokahalulla va- rustettu sekä varastaa ruokaa muilta, mikäli siihen vain tilaisuus tulee. Etenkin perheen vanhaherra eli Maximus antaa nuoren neidin viedä itseltään makupaloja. Fanny on tässä asiassa nopea sekä käyttää aivan törkeästi omaa viehätysvoimaan- sa hyväkseen ja liehittelee Maximuksen hieman sivummalle ja nappaa tältä tämän makupalan.

Fannyn lempipuuhiia on metsässä haistelu ja juokseminen. Kova riistavietti vetää neitoa pitkin metsää ja välillä hieman omille teilleen, mutta vielä on säästyttävä eksymisiltä muusta laumasta. Kesällä Fanny opetteli uimaan ja sai näin mukavaa vilvoittelua lämpimiin kesäpäiviin. Nyt ensilumen tultua maahan on Fanny ihastunut sukeltamaan lumeen päällään sekä piehtaromaan lumessa. Kovatkaan pakkaset eivät saa sitä luopumaan len- keistä. Fannylla on myös tärkeä rooli käydessään mukanaani töissä lastenkodissa. Siellä se on lasten kaverina ja rapsuteltavana sekä on oikein odotettu vierailija. Kaikista tärkein rooli Fannylla on kuitenkin olla osa minun koiralaumaani ja olla minun rakas lemmikkini. Palkinnot, pokaalit ja ruusukkeet eivät korvaa sitä ihanaa pientä nenää joka minua tökkii rapsuttamaan sitä. Fanny on hurmannut omalla luonteellaan täysin minut ja monet muutkin siihen tutustuneet. Kiitos Fannylle ihanista näyttelypäivistä ja onnittelut tästä vuoden westiepentu 2013 tittelistä. Fanny ja minä toivotamme kaikille oikein hyvää kevättä ja terrierimäisiä päiviä sekä kotiin että kehiin.

Illoisin terrieriterquin

Jonna Tukiainen ja Fanny

Wuoden Agilitywestie ALDERHILL'S IN YOUR DREAMS "Noppa"

Moi kaverit!

Mä oon järvenpäläinen westieneiti Noppa, Alderhill's In Your Dreams, ikä kirjoitushetkellä 4 vuotta ja 4 kuukautta. Sain just kuulla, että olen saavuttanut arvonimen Wuoden Agilitywestie 2013! Aika huikeeta!

Ensin vähän taustatietoja. Mun laumaan kuuluu yks toinenkin westie, Metku, joka on jo vähän eläkkeellä näistä agilityhommeleista. Mutta tykkää niin hirveesti lajista, että saa harrastaa ns. hömppä-aksaa. Se on semmosta, että pääasia on hauskan pitämisellä ja täpöllä juoksemisessa, estekorkeus on tosi matala ja ei tehä mitään hirveen vaikeeta. Semmonen sopii muutes ihan kaikille! Kokeilkaa!

Sit kolmas mun lauman jäsen on vähän omituisen näköinen westie, pidemmät jalat ja kippurahäntä, mut se on ihan ok. Sen nimi on Ruuti, se on joku parsonwestie kait. Tosi ärsyttävä,

ylienerginen kakara, mut mä pidän sen kurissa. Metku ei tajuu, Metku vaan leikkii sen kanssa. Mä oon kertonu sille, että mun kans ei ryttyillä. Ja mun suosikkijuttu on härnätä sitä lelulla, se on niin siistiä! Meen heiluttaa jotain lelua sen naaman eteen, enkä anna sitä. Oon kuulemma maailman taitavin harhauttaja. Multa ei vaan pysty ottamaan lelua tai luuta suusta jos mä en haluu. Ehkä noi nopeet suunnanmuutokset ja hämäystaito on mulle myös agilityssä eduksi!

Kotona mä toimin vahtikoirana. Ei ole olemassaakaan niin hiljaista oven avausta, ettenkö mä kuulis. Kukaan ei pääse mun kotiin ilman, että kerron siitä tosi kovaan ääneen. Ja välillä kyllä meen sekaisin että mikä oli ulko-ovi ja sisäovi, ja jos yhtäkkiä joku tulee jostain kylppäriin oven takaa, saatan sillekin huudella. Haen yleensä sitte jonku äänenvaimenninpehmolelun suuhun, kun en malta lopettaa haukkumista välillä. Mulla on vaan niin kaunis ääni. Naapurit on varmasti samaa mieltä! Omalla pihallakin mä huudan ohikulkijoille. Mun vihamies on naapurin rottweiler, jota mä vetäisin köniin, jos ei olis sitä aitaa siinä välissä.

Agilityn aloitin ihan pentuna, pentukurssilla. Opin ihan tosi nopeesti kaikki. Mun kartturi oli jo siinä vaiheessa jonkun aikaa harrastanut lajia ja meinas, että musta vois tulla aika hyväkin siinä hommassa. Oon tokoa kans harjoitellut ja käynyt yhdet möllikisat, ehkä vielä joskus virallisiinkin! Jos mun omistaja, Sanna, vaan osais ne jutut...

Ja oon kuulemma maailman kuuliaisin terrieri. Mut mä en tajuu, mähän teen aina vaan sitä mistä hyödyn eniten. Sanna on semmonen tyyppi, että sillä on aina taskut täynnä karkkia. Jos se sanoo mulle jotain, ni mä teen, kun sitten saan karkkia! Hirveen yksinkertaista. Oon kuulemma lauman ainoa, joka kääntyy kannoillaan ympäri riistankin perästä. Hö, ei mua niin kiinnosta saada sitä rusakkoa kiinni, Sannalla on karkkia! Ja saisinhan mä sen kiinni, koska oon melkein virallisesti Suomen nopein westiekini! Ainaski kun mitattiin nopeutta yhdessä Westietempauksessa. Mä olin ihan hirveen paljon nopeempi ku muut. Se on muuten mun lempijuttu,

juosta täysillä. Tänä kesänä meen ekaa kertaa Roturaceen näyttämään, miten lujaa westie pääsee vinttikoiraradalla! Ette ehkä näe kuin valkoisen viivan, kun mä pistän töppöistä toisen eteen.

Kävin mä nuorempana jossain semmosissa agilityjutuissa, joissa ei näkyne esteitä. Oltiin vaan kehässä ja sitten mentiin liian hitaasti ravaamalla ympäri, ja seisoskeltiin. Niistä tuli semmosia kirjaimia tulokseksi, joku eri ja sert ja varaca, ihan en tajuu. Sitte tein yhdet pennut kans, niistä en eka tykänny. Tulivat pyytämättä. Mutta senkin hoidin kunnialla.

Agilityssä oon aika tarkka tyttö. Katon tosi huolella mihin tassuni asetan, ettei osu niihin esteisiin. Joissain kisapaikoissa on niin etovia kontakti-esteitä, ne kiipeilyesteet, etten halua koskea niihin ollenkaan. Joillain tyypeillä ei oo värisilmää sit yhtään! Mä oon myös agilityssä semmonen, että kuuntelen korva tarkkana Sannan ohjeita. Ja teen aina kaikkeni. Oon kai voittanu joka kerta, koska saan niin hirveesti kehuja maalissa. Ja karkkia kans! Jotkut tuomarit ei tajuu, miten tärkeitä on huolellisuus, ja laittaa kauheen tiukkoja ihanne-aikoja. Mut mä teen just mun omalla tyylillä tätä, ja se on parasta! Joka ikisissä kisoissa, joissa oon käynyt, mua tullaan kehuaan söpöksi ja ihanaksi, ja näytän kuulemma ihan pehmolelulta. En törmää toisiin westieihin melkeinpä ikinä kisoissa, se on harmi! Siellä on niin kivaa!

Tällä hetkellä on enää sertiä vaille, että kisaan siinä vaativimmassa kolmosluokassa. Mulla on jo kaks luokkanousunollaa kakkosista eli se on pienestä kii! Oon mun seuran, Järvenpään agilityurheilijat ry:n, ainoa kisaava westie. Ja paras tietty. Metku on se meidän seuran toinen westie, joka vaan hömpöttelee.

Mä suosittelen tätä lajia ihan jokaiselle, joka tykkää karkista, leluista ja vauhdista. Kisakentillä nähdään!

Terkuin,

Noppa ja kartturi

p.s. mun ja mun lauman edesottamuksia voi seurata blogissa westietemetkut.wordpress.com

Wuoden Tokowestie GEROSHINE CAYENNE "EII"

Elli Tampereelta moro!

Musta tuli neljättä kertaa Wuoden Tokowestie. Koska musta on tänne lehteen kirjoiteltu jo vaikka minkälaisia tarinoita aiempina vuosina, emäntä aatteli pistää tänne nyt luettavaksi Ellin (toko)aakkoset. Ne ketä kiinnostaa, voi tästä yrittää päästäsisälle mun monimutkaseen sialummaisemaan.

A niinku asenne. Sitä mulla riittää, kaikessa mitä mä teen. Kuulemma vois jakaa vähän muillekin.

Bordercollie. Ihme on senrotunen ja se on mun paras kaveri. Mää pesen sen korvat ja katon sen perään vähän muutenkin kun se on mun "pikkusisko". Ja teetän sillä spurtiharjoituksia, joka lenkillä— eihän se muuten noin nopsa oliskaan.

Cayenne. Mun virallinen nimi, kuulemma jotain pippuria.

DentaStix. Tunnetaan perhepiirissä myös nimellä "tikku". Me saadaan yleensä iltapäivällä tikut tai kekisit. Tai puruluut. Jos joku unohtaa antaa sellaiset meile, pidän kyllä huolen, että ei unohda toista kertaa!

Erikoisvoittajaluokka. Siellä mä kilpailen tokossa. Siel-lä ei kovin paljoa oo meitä terriereitä vaan enempi semmosia isompia koiria jotka ei alunperin oo työkseen syöny pieniä eläimiä vaan siirrelly isompia eläimiä paikasta toiseen. No kummiski, ihan mukavaa porukkaa nekin.

Frolic. Niitä saa treeneissä joskus. Kuulemma ei kovin terveellisiä mutta hei, mitä väliä? Mun erikoisherkkua. Mun fyssari on antanu mulle lempinimen Miss Frolic koska mä menen sinne vastaanotolle aina riemusta kiljuen, koska tiedän että siellä on purkissa Froliceja.

Geroshine. Mun kennelnimi. Terkkuja vaa kaikille sukulaisille!

Hyppy(tuo). Niin se sanoo ku pitää hypätä esteen yli,

hakee sellanen metallinen pulikka (joka muuten tuntu ikävältä suussa kun siellä oli huonokuntone hammas!), hypätä takasinpäin ja antaa se pulikka ohjaajalle. Se on kiva liike, nyt kun mull on taas leegot kunnossa! Pakkasella se metalli kyllä on vähän ällö, mut ei kantsi miettii liikaa.

Istuminen. Mun bravuuriliike erikoisvoittajaluokassa, oon melkein aina saanu kympin. Paitsi kerranku en jaksanu vaan menin sen sijaan maate. Siis ihan oikeesti siinä tarttee vaan istuu ja odottaa että ohjaaja käy hoitaa piilossa jotain tärkeitä asioita kaks minuuttia. Tai en mä tiedä mitä ne siellä tekee mut sinne ne ohjaajat aina menee kovin tärkeen näkösenä ja tulee sit jonossa takasi vasta ku käsketään.

Juokseminen. Siitä mä tykkään!

Kaukokäskyt. Ohjaaja menee kauas niinku nimiki sanoo ja sit pitää vaihtaa paikallaan asentoa maasta seisomaan tai istumaan ja edestakas noita sekaisin ilman että liikkuu mihinkään suuntaan. Malttia on pitäny reenata paljon. Sitä mulla ei meinaan liikaa oo.

Luoksetulo. Outo liike. Eka huudetaan et pitää tulla kovaa ohjaajan tykö, sit kesken matkaa sanotaan et älä tuukaan, jää siihen seisoon, sit sanotaan taas et tu vaan ja taas että eikäku meekin maahan. Lopuks saa tulla sit ihan ohjaajan viereen asti. Sitä mä en ymmärrä, että ku aina siinä matkalla tarttee kumminki pysähtyä kaks kertaa, että miksemmä saa itte pysähtyä niihin kohtiin jo valmiiks? Aina jos yritän, pitää ottaa uusiks.

Merkki. Semmonen tötterö jolle pitää ekaks mennä seisoo ennenku pääsee ruutuun tai hakeen kapuloi-ta. Yleensä kun menee, saa ruokaa. Kantsii mennä. Aina vaan ei malta.

Nälkä. Se mulla on aina. Ne ei koskaan anna mulle tarpeeksi ruokaa, miksi mä tykkäänkin treenaami-

sesta, koska siinä sitä saa lisää!

Ohjattu nouto. Hajamieline tyyppi kävelee kentän läpi ja jättää sinne kolme kapulaa. Aina! Ja sit mun pitää hakee niistä jommassakummassa reunassa oleva että se raasu unohtelija saa kapulansa takas. Keskimmäistä se ei koskaan halua. Ja niistä reunimmaisistaki pitää kattoo että kumman ohjaaja käskee tuomaan. Ja ekaks pitää mennä sille merkille, muuten ei pääse hakeen kapuloitakaan.

Paikallamakuu. Tää on kans ihan piis of nakkii. Pitää maata maassa neljä minuuttia, ja ihmiset menee taas hoitaan tärkeitä asioita sillä aikaa. Joku käy siinä meidän välissä häiriköimässä kun me maataan mut ei saa välittää, eikä kuulemma sais haistellakaan eikä liikutella tassuja, vaikka aika kävis pitkäksi. Tässäkin mä oon aika hyvä.

Q – ei siitä sen enemppää.

Ruutu. Yks mun lemppariliikkeistä. Ekaks mennään merkille ja sit juostaan sellaseen laatikkoon kauas ja sit odotellaan ohjaajaa. Muuten huippu juttu, mut koettakaa ettiä sitä ruutua kentällä, kun kattotte asioita näin matalalta kuin mä – ei oo helppoa, ja joskus saatanki lähtee ihan väärään suuntaan. Nykyään harvemmin ku ennen, ku ollaan reenattu.

Seuuraminen. Aika hianoo. Vaikka tossa isojen koirien luokassa, missä mä kisaan, se on kyllä usein vähän liian pitkä. Meinaa mennä niska juumiin ja alkaa kyllästyttää. Mutta kyllä sen jaksaa ku tietää että pääsee tekeen niitä muita liikkeitä.

Tunnistusnouto. Tää on hankala... Setä tai tati jättää maahan kuus kapulaa joista yksi on ollut mun ohjaajan kädessä ja muut vaan sillä vieraalla kädessä. Sit mun pitäis mennä ja haistaa mikä on se ohjaajan kepakko ja tuoda se. Ei kuulosta hankalalta, eihän? Mut se on! Mä rakastan kaikkia keppeä ja tikkuja ja mun tekis mieli räjäyttää ne kaikki taivaan tuuliin tai vähän maistella niitä... eikä se oo sallittua. Nykyään aika hyvin jo maltan rauhottua ja haistellakin. Se haistelu ei meinaan onnistu, jos on liian innoissaan!

Ukko. Mun toinen paras kaveri. Mä en tiedä tykkää-

kö se musta kamalasti mutta mä tykkään siitä, vaikka se onkin vähän äree. Se on vaan aina ollu siinä, se on vähän niinku isovelii, vaikka mä kyllä määrään kaikesta ja se kiltisti tottelee...

Vesi, siitä mä tykkään – kaikissa muodoissaan. Reeneissä sitä saa kupista. Pienenä yritin uida vesikupissa mutta sitä ei arvostettu. Kesäisin uin järvessä, syksyisin kuraajissa (ja järvessä, kunnes se jäätyy), keväällä järvessä (heti kun jäät on jostain kohtaa lähteneet, on vesi uimalämpöistä!) ja talvisin mä sit kierin hangessa.

Westie. Semmonen mä oon. Ja Ukko kanssa.

X on outo kirjain. En käytä.

Ykköstulos. Semmosen saa tokossa, kun saa tarpeeksi pisteitä. Ja multa puuttuis vielä yksi tästä isojen koirien luokasta, niin sitten musta tulis tottelevaisuusvalio! Musta... niin, niin se isäntäkin aina sanoo, että siinä sitä on tottelevaisuusvaliota kerrakseen! Rehellisyyden nimissä se sanoo samaa myös tuosta meidän bordercolliesta...

Zeta-liike. Tää oli musta alkuun kamalan vaikee mutta ei enää. Siinä pitää samaan aikaan seurata ja sit kuunnella, käsketäänkö istuun, seisoon vai maahan. Ja sit pitää olla siinä asennossa ihan paikallaan ku ohjaaja kävelee. Monta asiaa, joihin pitää keskittyä yhtä aikaa, se on tämmöiselle blondille vaikeeta välillä.

Äeli ruättalainen oo vai aa. Ihan sama, en käytä sitäkään.

Äiti. Lotta on mun äiti, se on jo aika vanha mutta vielä se porskuttaa, ja vielä mä heittäydyn sen eteen selälleni viimeksi kun nähtiin, vaikka oon jo tämmönen arvokas keski-ikäinen neitikoira minikin. Toivottavasti oon tullut pitkäikäiseen sukuuni!

Ö niinku yö. Öisin nukun emännän ja isännän välissä, untuvapeiton päällä. Yleensä, jos mahdollista, vähän poikittain niin että vien mahdollisimman paljon tilaa.

Ei mulla muuta, soommoro! Törmäilläään! Ja saa pitää peukkuja mulle, kun ens kesänä kuulemma pääsen taas kisaamaan.

Wuoden Koiratanssiwestie WHAT'S UP EXCITING "Ukko"

Ukko on tämän lehden ilmestyessä jo 11-vuotias westieherra. Koiratanssiharrastuksen Ukko on aloittanut vähän vanhemmilla päivillään, kun Sallaystävä on houkuttellut nuoruuden harrastuksestaan agilitystä jo eläköitynyttä herraa tanssien pariin. Ja kymmenen vuotta on näköjään hyvä ikä aloittaa koiratanssissa kilpaileminen, sillä Wuoden Koiratanssiwestien titteli napsahti heti kohdalle. Ihan oikeastihan tämä titteli "kuului" Sallan omille koirille, jotka ovat niittäneet mainetta tanssiparketeilla vaikka millä mitalla, mutta työt kilttinä päättivät suoda eläkeläismiehelle tällöisen kunnian...

Ukko on ensimmäinen ikioma koirani, joka on tutustuttanut minut erilaisten koiraharrastusten ihmeelliseen maailmaan. Kun Ukko oli pentu, päädyimme jo edesmenneen Jami-westien (Kubicon Taifuuni) omistajan Eijan (Toivonen) suosituksesta Nokian Palveluskoiraharrastajien järjestämälle pentutotteluvaisuuskurssille, jossa yksi kouluttajista oli toinen Eija (Paananen). Enpä tuolloin osannut aavistaa, että parin vuoden kuluttua meille tulisi Ukon kaveriksi westiepentu Eijalta...

Pentukurssilla ollessamme näimme ilmoituksen alkamassa olevasta pk-haun alkeiskurssista. Sinne siis! Syksy lumien tuloon asti treenailtiin haun alkeita isompien palveluskoirarotuisten kaveriden seassa ja kivaa oli – mukavasti otettiin porukkaan tuollainen vähän erilainen "palveluskoira". Seuraavana keväänä alkoi sitten kauan odottamamme agilityn alkeiskurssi. Välillä käytiin saksan-

paimenkoirien kanssa perehtymässä peltojaljen alkeisiin. Taas huomattiin, että nenä toimii pienellä valkoisella ihan samalla tavalla kuin isommillaankin. Myöhemmin ollaan käyty myös mejäilemässä, ja hyvin sujui myös verijalki Ukolta, vaikka kokeisiin asti ei tässä lajissa olla koskaan jaksettukaan lähteä.

Agilitystä tuli harrastus, johon jäimme molemmat koukkuun. Siinä kisattiin ahkerasti ja tutustuttiin moniin mukaviin koiriin ja ihmisiin ympäri Suomea. Monet ovat tavalla tai toisella elämässämme edelleen. Ehkä pisimmälle suuntautunein kisareissu Ukon kanssa vei meidät Tornion agirotuun kesällä 2005. Muita joukkuekavereita en ollut koskaan aiemmin nähnyt, mutta se ei haitannut, kun Oulussa asuva Tiina (Somero) ystävällisesti toivotti meidät, ventovieraat, tervetulleeksi yöpymään kotiinsa ja tuli meitä vastaan rautatieasemalle. Pienten pörinöiden jälkeen Ukko ja Tiinan "pojat" Bobby (Sunny-Set Bobby) ja Nemo (Von Kibe Nertz), joka oli tuolloin vasta pentu, tulivat loistavasti toimeen keskenään ja viikonloppu oli oikein onnistunut. On jäänyt mieleen, kun lauantaina kisapäivän jälkeen päätimme lähteä syömään ja jättää Ukon ja Bobbyn hotellihuoneeseen kahdestaan siksi aikaa. Vähän mietittiin, miten ne siellä pärjäävät. Huoli osoittautui kuitenkin aiheettomaksi, kun palatessamme hotellihuoneen oven alta näkyi kahden vierieressä oven edessä nököttävän koiran levolliset hahmot.

Agilityssä Ukko nousi kakkosluokkaan asti, ja siten kisaaminen pikku hiljaa jätettiin ”pikkusiskon” eli Ellin harteille. Hyppyteknikka ei Ukolla koskaan ollut paras mahdollinen, osin varmasti silloisten agilityn alkeisopetusmenetelmien takia, ja hyppääminen oli sen kropalle vähän rankkaa pitemmän päälle. Esteet Ukko osaa toki edelleen, ja yhä välillä käydään treenihallilla tekemässä mielenvirkistysagilityä ilman rimoja tai rimat matalalla.

Koiratanssia aloiteltiin muutamalla Sallan pitämällä kurssilla jo useampi vuosi sitten. Ukko oli ihan alusta asti touhusta kovin innoissaan, osihan se jo valmiiksi aika paljon erilaisia, tanssissa käyttökelpoisia temppuja ja liikkeitä. Tanssailu on ollut säännöllisen epäsäännöllistä, kunnes Salla vuosi sitten talvella ilmoitti että Ukko voisi lähteä tanssikisoihin. Minähän en ohjaajaksi suostunut, joten ohjaaminen, samoin kuin musiikin valinta ja koreografian teko jäivät sitten Sallan vastuulle. Mielikuvituksettomalle tokoharrastajalle moinen olisi ollut aivan ylivoimaista! Minä lupasin sitten vähän treenailla yksittäisiä liikkeitä kotosalla.

Vain muutamia yhteisiä treenejä takanaan Ukko ja Salla lähtivät kisaamaan, ja hienosti sujui Aladdin-ohjelma kaksikolta. Oli aivan liikuttavaa katsoa, millä innolla Ukko Sallan kanssa kehään lähti, siinä ei kyllä omistajan perään katseltu. Ukko on kotona nykyään aika rauhallinen, katselee ja seurailee maailman menoa sohvalta tai muulta mukavalta paikalta, ja tykkää köllötellä vieressä telkkaria katselemassa. Sitä ei kyllä uskoisi, kun katsoo, millä innolla ja raivolla Ukko tanssihommia tekee... Ja tämä into on myös molemmissa tanssikisoissa hieman kostautunut, nimittäin haukkumisesta ovat tulleet suurimmat pistevähennykset, joita ilman olisi varmaan KUMA ja siirto seuraavaan luokkaan jo tullutkin.

Tanssailu on ollut Ukolle tärkeää

aktivointia ja tästä iso kiitos Sallalle! Itse en olisi kisoihin asti lähtenyt tässä lajissa... Ukko treenailee edelleen tanssiliikkeitä mielenvirkistykseksi – saa nähdä, tullaanko tässä lajissa enää kisaamaan, mutta pääasia on, että toisella on kivaa tekemistä.

Ukko on ikäänsä nähden ihan hyväkuntoinen eläkeläisvaari. Lenkkeilytahti on vähän hidastunut, eikä kurjemmilla säillä urheilu oikein herraa innosta. Hyvällä säällä tai kivoissa maastoissa jaksaa mukavasti pitkiäkin lenkkejä vielä. Kuulo herralla on jo paitsi valikoiva, myös ihan oikeasti aika huono, kun viime kesänä toisesta korvasta katosi kuulo melkein kokonaan ilmeisesti suht oireettoman korvatulehduksen seurauksena. Tämä aiheuttaa lieviä haasteita arkielämässä toisinaan... Näkö sen sijaan on erinomainen, kaikki telkkarissa esiintyvät eläimet haukutaan, vaikka ne näkisivät ruudulla kuinka pieninä.

Ukko on persoonallinen kaveri, joka on opettanut paljon, ja jonka kanssa on varmasti tullut tehtyä paljon myös aikenlaisia virheitä. Iso kiitos Ukolle siitä, että se on aina puuhailnut minun kanssani innolla kaikkea, on harrastuslaji sitten ollut mikä tahansa. Ukko lähettää terveisiä kasvattajalleen, kisakavereille ja kaikille tutuille ympäri maata! Toivottavasti herralla on edessään vielä useita terveitä ja pirteitä eläkevuosia.

Wuoden Westiekasvattaja KENNEL WHITE VILLAN, Minna Jaakkola, Heinlahti

Vuosi 2013 on vierähtänyt. White Villan koiria kävi vuoden aikana näyttelyssä niin ulkomailla kuin kotimaassa. Kiitos omistajille, jotka antoivat koiriaan näyttelyihin mukaan. Erinäisiä kasvattajaryhmiä on siis esiintynyt näyttelyissä.

Kasvattaja BIS-4 Tallinnan Terrieri Erikoisnäyttelyssä on yksi mieleen jääneistä kohokohdista, etenkin kun tuomarina toimi terrierieihin perehtynyt tuomari. Suomen valioita taisi vuoden aikana tulla 10! Lisäksi tuli Ruotsin, Norjan ja Australian valio sekä 2 x Kroatian, 2 x Eestin ja 2 x Venäjän valioE enempää en muista.

*Suomen Westieiden Erikoisnäyttelyssä BIS2, BIS2-juniori ja BIS2-pentu sijoitukset olivat mukava yllätys. Kiitos Englannista tulleelle tuomarille, westiekasvattaja **Julie Coleyille**.*

*Ruotsin Erikoisnäyttelyssä BIS oli vasta nuorten luokassa kilpaillut, norjalaisen **Connie Krokvikin** omistama, White Villan You Know, "Edwin". Tuomarina kilpailussa toimi westiekasvattaja **Steve Jennings** (kennel Comdale) Englannista. Edwin saavutti myös 3. sijan Norjan vuoden Westiet 2013 -kisassa.*

*Kiitos myös **Lynette Brownille**, tulevalle Maailmanvoittaja 2015 westietuomarille, joka kasvat-
taa westieitä ja Jack russelleita Australiassa. Lyneten omistama White Villan Vengeance Is Mine,
"Finn", sai 2. sijan Australian vuoden westiet 2013 -kisassa.*

*Olen erittäin otettu ulkomaalaisten kasvattajien osoittamasta kiinnostuksesta kasvattejani kohtaan. Englantiin on muutama vuosi sitten lähtenyt yksi koira **Jane Kabelille** (kennel Llovall). Lisäksi kaksi muuta kasvattajaa odottaa siellä sopivaa pentua ja toisen kasvattajan luokse onkin ensi kuussa muuttamassa pentu.*

Australiaan lähtee pian toinen kasvattini, kunhan kaikki vaadittavat testit saadaan tehtyä.

Sieltä asti on kaksi kasvattajaa vierailut luonani koira-asioissa ja yhteyksiä pidetään. USA:sta ja Kanadasta on tullut myös kyselyjä ja yhteydenottoja.

Kiitos kuluneesta vuodesta ystäville ja kasvattien omistajille sekä koirien hoitajina näyttelyiden aikana toimineille vanhemmilleni !!!

